ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΟΠΩΣ ΚΑΘΕ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΕΤΣΙ ΚΙ' ΕΦΕΤΟΣ ἡ συνωστίζονται λεωφορείων πρὸς Τερψιθέα ἢ μᾶλλον ἡ κατα-λόγησή τους μεταξὺ τῆς ἀκτῆς πρὸς Πλάζ καὶ πρὸς Δελφίνι δεί-νει ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ πραγματοποιοῦν τὴ ρύθμιση αὐτὴ δὲν ἔχουν τὴν ἀντίληψη γιὰ τὶς προτιμήσεις τοῦ κοινοῦ. — Ἄλλωστε ἡ οὐσία δὲν μπορεῖ νὰ μιλήσῃ κανεὶς γιὰ σύγκριση. — Ἀ-λοῦ κατὰ 95% ὁ κόσμος κολυμπάει ἀπὸ Ρομάτζα μέχρι Πλάζ ΚΙ' ΟΜΩΣ ΟΙ ΙΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΟΥ ΚΤΕΛ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΑΓΝΟΟΥΝ αὐτὴ τὴν πραγματικότητα. — Καὶ στέλνουν τὴν συνεχῶς λεωφορεῖα πρὸς Δελφίνι καὶ ἕνα πρὸς Πλάζ! — Ἡ ἀπορία συμβαίνει καὶ ἐφέτος νὰ περιμένει ὁ κόσμος στὶς στάσεις τῶν λεωφορείων γιὰ Καβούρι, Χρυσὴ Ἀκτὴ καὶ Πλάζ τουλάχιστον ἐπὶ τέταρτα τῆς ὥρας. — Ἰδιαίτερα τὶς μεσημβρινὲς καὶ τὶς ἀπογευματινὲς μεταμεσημβρινὲς ὧρες.— Πρόκειται ἀσφαλῶς γιὰ μιὰ ἀπίστευτη παρανόηση. — Ἡ ὁποία ζημιώνει καὶ ὑλικὰ τὸ ΚΤΕΛ. — Ὅπως καὶ μιὰ θαυμάσια Πλάζ, ἡ ὁποία ἐν ὄψει τέτοιας τα-λαιπωρίας γίνεται ἀπρόσιτη. — Ἄλλωστε οἱ ὧρες τῆς αἰχμῆς (ἀπὸ 12 μέχρι 3 μ.) πρὸς τὴν ἀρκτικὴ πλευρά, ἐπιτρέπουν τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ ζητήματος. — Ἂς παρακολουθήσῃ ἡ ἰδια ἡ ἐπιτροπὴ τὴν κίνηση ἰδίοις ὄμμασι τὶ γίνεται κάθε μεσημέρι. — Καὶ τὶ θὰ γίνεται ἀκόμη χειρότερα ὅταν μὲ τὶς διακοπὲς τῶν σχολείων θὰ πυ-κνωθῇ ἡ κάθοδος πρὸς τὴν ἀκτὴ αὐτή. — Καὶ ἂς ἀποφασίσῃ ὀρ-θολογικὰ τερματίζοντας μιὰ ὁμολογουμένως ἀκατανόητη κατά-σταση εἰς βάρος ὅλων. — Καὶ τοῦ ἰδιου τοῦ ΚΤΕΛ ὅπως ἤδη ἐπισημειώσαμε.

ΠΡΩΙΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Μεσήλικες

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ἄνδρωποι, ποὺ στὰ χρόνια τους, ὕστερα ἀπὸ σταθερὰ χρόνια γάμου, ἐγκα-ταλείπουν ξαφνικὰ τὶς οἰκογένει-ές τους γιὰ νὰ ξαναρχίσουν τὴ ζωή τους, συντρεφιὰ μὲ μιὰ κατὰ χρόνια νεώτερή τους κοπέλα ἢ ἀκόμη ἐγκαταλείπουν μιὰ ἡλικία μὲ κόπο δημιουργημένη χωρὶς ἰδιαίτερα οἰκόδεξες, ἀπαιτήσεις, ἀλλάζουν ἐπάγγελμα ἢ ἀπαιτοῦνται.

Αὐτὸ ποὺ ὡθεῖ τοὺς ἄνδρες ποὺ ἀνήκουν ἕνα εἶδος κλιμακτηρίου εἶναι τέτοιες ἀπασκολοῦμενες ἐ-ποχὲς εἶναι ὅτι περνοῦν μιὰ φά-ση ἀπαν κτιμήσεως καὶ ἀνασκατα-μοῦς τῶν ἀξιῶν τῆς ζωῆς τους, φάση κατὰ τὴν ὁποία βρίσκον-ται ἀντιμέτωποι μὲ τὶς βαθύτε-ρες ἀλήθειες τῆς ζωῆς.

Βέβαια, ἡ κρίση αὐτὴ τῆς μέ-σης ἡλικίας δὲν εἶναι πάντοτε, ἀλλὰ μόνο τώρα ἀντιμετωπίζεται ἀπὸ τοὺς ψυχο-λόγους καὶ τοὺς κοινωνιολόγους ἕνα ἰδιαίτερα πρόβλημα, ποὺ ὑποτιμᾶται καθόλου σὲ σημ-ερινὰ ἀπὸ τὰ ἄλλα μεγάλα προ-βλήματα τῆς ψυχικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Στὴν πραγματικότητα, οἱ ἄνθρωποι «στὰ πιὸ ὡραῖα τους χρόνια» στὰ χρόνια δηλαδὴ τῆς ἡλικίας καὶ τῆς περισκέψεως ἀντιμετωπίζουν ὅπως καὶ στὴ νεαρὴ ἡλικία πάντα τὸν κίνδυνο τὰ χά-ματα τὸ προσανατολισμό τους καὶ ἀναζητοῦν μέχρι τὸ λαιμὸ τὸ κατάθλιψη καὶ στὴ δυστυχία. Ἀναζητοῦν τὸν συναντοῦμε ἐσύτους ἀνθρώπους στὸ περιβάλλον τους. Εἶναι κατὰ κανόνα οἱ ἄνθρω-ποι ποὺ ἔχουν ἕνα ἐπιτυχημένο ἐπάγγελμα, τὸ ὁποῖο ὅμως δὲν τοὺς ἱκανοποιεῖ πιά... Κερδίζουν χρήματα, ἀλλὰ ἔχουν τὴν αἴσθηση ὅτι δὲν κάνουν τίποτα. Ἄλλοτε ἡ ἀνικανοποιησία ἢ δουλειὰ τους. Τώ-ρα τοὺς κάνει νὰ πλήττουν καὶ συχνὰ κατοπιοῦν καὶ τοὺς συν-εργάτες τους νὰ τὴν κυκλοφορικὴ σύμπεριφορά τους. Σὰν σύζυγοι, εἶναι συνήθως καλοί — μόνο ἔχουν κομμιὰ μικροπρεπεῖς ἀδυ-ναμίες ἐδῶ κι' ἐκεῖ, ἀλλὰ τίποτε τὸ σοβαρό — κι' ὅμως ἡ κρίση εἶναι παρεῦσα.

Παρὸν καὶ τὸ αἴσθημα τοῦ φόβου τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς ἔσωτερικῆς κατεστρεφίσεως, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ θεμελιωθῇ λογικὰ κι' ὅμως παραμένει ἕνα αἴσθημα ἀκατάλυτα ὀδυνηρό. Αἴσθημα στὸ ὁποῖο σὰν ἀντιπερισπασμὸς ἔρχεται τὸ αἰφνίδιο ξέσπασμα τοῦ μεσήλικα μπλαΐη μπῶ.

Πολλοὶ ἄνθρωποι στὴν κρίση τῆς μέσης ἡλικίας ἀφαιροῦνται ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἀχαλίνωτο εἶδος τῆς «φυγῆς».

Ὁ Ἐλβετὸς ψυχίατρος Γιουγκ Βίλλου γράφει χαρακτηριστικά: «Ὅταν ἕνας ἄνδρας μέσης ἡλικίας ποθεῖ μιὰ νεαρὴ γυναίκα δὲν τὸ κάνει γιατὶ αὐτὴ εἶναι ὡραιότερη ἀπ' τὴ γυναῖκα του ἢ τὴ γυναῖκα τῆς ἡλικίας του, ἀλλὰ γιατὶ τοῦ δίνει τὸ αἴσθημα πὼς μπορεῖ νὰ ξαναρχίσῃ ἀπ' τὴν ἀρχὴ τὴ ζωή του, πάω σὲ μιὰ νέα βάση.

Δὲν πρέπει ὅμως ἡ σημειουμένη ψυχικὴ διαταραχὴ κατὰ τὴ μεση-ἡλικία νὰ θεωρεῖται μόνο σὰν ἀδυναμία. Εἶναι ἀκριβῶς τόσο ἀ-ναπόφευκτη, ὅσο καὶ ἡ ἴδια ἡ κρίση. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ πρέπει νὰ σημειωθῇ εἶναι ὅτι ἡ συνειδητοποίηση αὐτῆς τῆς ἀνεπαρκείας εἶναι καὶ ὁ μόνος τρόπος, ἢ μαλλον ὁ ἀσφαλέστερος γιὰ τὸ ξεπέρασμά της.

ΠΑΝ

«2.340 ἡμέρες στὴν παρανομία»

ΠΟΣΟΙ μποροῦσαν νὰ ζοῦν παρανομα κατὰ τὴν ἑπταετία; Πόσοι ἀπέδειχτηκαν κατάλληλοι καὶ ἱκανοὶ γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸν τίτλο τοῦ παρανόμου; Καὶ, πρὸ παντός, πόσο ἕτοιμες ἦσαν οἱ ἡγεσίες τῶν προοδευτικῶν κομμάτων γιὰ μιὰ τέτοια κατάσταση;

Ἀξιόλογες ἀπαντήσεις στὰ σοβαρὰ αὐτὰ ἐρωτήματα δίνει τὸ κατασέργιο βιβλίο τοῦ δημοσιογράφου Τάσου Δήμου «2340 μέρες στὴν παρανομία». Πρόκειται γιὰ τὶς δύσκολες ἡμέρες τοῦ ἰδίου τοῦ συγγραφέα ποὺ ἔχει ἀποκληθῆ καὶ φαντασιᾶς γιὰ τὴν ἱκανότητά του νὰ ξεφεύγει ἀπὸ δύσκολες καταστάσεις.

Ἔτσι τὸ βιβλίο αὐτὸ μέσα ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν προσωπικῶν περιστατικῶν, ἀποτελεῖ καὶ ἕνα μάθημα τέχνης καὶ τόλμης ποὺ ἐπιβεβαιοῦνται στὴν παράνομη πολιτικὴ δράση ὅταν καταλύεται ἡ δημοκρατία καὶ τὸ Σύνταγμα. Ὑπῆρξε γενικὸς γραμματέας τοῦ ΠΑΜ καὶ τοῦ ἔχει ἀπονεμηθῆ ἀπ' τὴ Διεθνῆ ὀργάνωση Δημοσιογράφων τὸ χρυσὸ μετάλλιο Τύπου.

Κατσίκες ...πυροσβέστες!

Οἱ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΕΣ ὑπηρεσίες τῆς Νοτίου Γαλλίας χρησιμοποιοῦν ἕνα νέο ὅπλο. Τίς... κατσίκες! Κόβοντας ἕνα πρῶτο πέρασμα, οἱ πυροσβέστες ἀφήνουν ἕνα κοπάδι ἀπὸ πενῆντα κατσίκες ν' ἀνοίξουν «πυροσβεστικὰ μονοπάτια».

Καθοδηγούμενες ἀπὸ ἠλεκτρικοὺς φράκτες οἱ κατσίκες θὰ μασουλοῦν ὅλη τὴ βλάστηση κατὰ μῆκος τῶν μονοπατιῶν γιὰ τὰ ἑπόμενα τρία χρόνια. Ἡ ἰδέα ἦταν τοῦ Λουῖ Περρέν, ἑνὸς ἀπόστου κτηματία, ποὺ χρησιμοποιεῖ 60 κατσίκες καὶ 50 πρόβατα γιὰ νὰ ἀποφιλώνει τὰ 250 ἑκτάρια τῆς ἰδιοκτησίας του τοῦ κινδυνεύουν ἀπὸ τὶς πυρκαϊές, ἐνῶ ταυτοχρόνως μ' αὐτὸν τὸν τρόπο τοὺς ἐξασφαλίζει καὶ βοσκή.

Οἱ Ἀμερικανοὶ σπουδαστές

ΑΦΟΥ γύρισε ἀσφαλῶς στὸ σπίτι του μετὰ ἀπὸ τρίμηνη περιοδεία σὲ κατασκηνώσεις καὶ πανεπιστήμια τῆς Ἀμερικῆς ὁ Χόρχε Λοΰῖς Μπορχές, ὁ σχεδὸν Ἀργεντινὸς ποιητὴς δοκιμιογράφος ἀποκοίμισε τὰ ἑξῆς γιὰ τοὺς ὑπερβολικὰ ἀδιάφορους Γιάγκηδες σπουδαστές:

«Διαβάζουν μόνον ὅτι τοὺς χρειάζεται γιὰ νὰ περάσουν, ἢ ὅ,τι τοὺς διαλέγουν οἱ καθηγητές... Ἀλλοιῶς εἶναι ὁλοκληρωτικὰ ἀφοσιωμένοι στὴν τηλεόραση, τὸ μπέντζ μπῶλ καὶ τὸ ποδόσφαιρο...».

Πράγμα ποὺ σημαίνει ὅτι ὁ σχεδὸν τυφλὸς ποιητὴς βλέπει πολὺ καλύτερα ἀπὸ πολλοὺς ἀνοιχτομάτηδες....

ΣΑΝ πρόλογο στὸ βιβλίο του δίνει ἕνα ἀπόσπασμα ποὺ περιέχει καὶ τὴν ἰδεολογική πίστη του. «Ὁ κομμουνιστὴς ἡγέτης (γράφει) δὲν πρέπει νὰ εἶναι μόνο ἀλύγιστος ἀγωνιστής, ἀκέραιος καὶ ἀνιδιοτελής. Πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἀνθρωπιστὴς καὶ δημοκράτης σὰν χαρακτήρας. Νὰ μπορεῖ νὰ ἀκούει ἀντίθετες γνῶμες...».

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ
ΑΓΟΡΑΙ · ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66 · ΤΗΛ. 73-365

Ἀνατολία
ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΕΣ ΤΟΙΧΟΥ
Θέλετε νὰ ντύσετε τοὺς τοίχους τοῦ σπιτιοῦ σας, τοῦ γραφείου σας, τοῦ καταστήματός σας μὲ τὶς καλύτερες Εὐρωπαϊκὲς ταπετσαρίες τοίχου, καὶ στὴν τιμὴ τῶν 70 δρχ. τὸ μέτρο; Τότε, γιὰ ἄμεση ἐξυπηρέτηση καὶ δωρεὰν καταμέτρηση τηλεφωνήσατε:
ΠΑΤΡΑ:
τηλ. 270.462
(Μαιζῶνος καὶ Γούναρη)
Χ. Ἀσημακόπουλος & Σία

ΓΙ' ΑΓΩΝΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Διαθρησκευτικὸ κάλεσμα ἀπὸ τὶς ὄχθες τοῦ Μοσκβᾶ

ΜΟΣΧΑ. (Ἰδ. Ὑπ.). Σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες αἴθουσες ποὺ ὑπάρχουν στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Μοσκβα, σὲ ἀπόσταση λίγων ἑκατοντάδων μέτρων ἀπὸ τὸ Κρεμλίνο, ἔγινε, ἀπὸ 6 ἕως 10 Ἰουνίου, τὸ Παγκόσμιο Συνέδριο ποὺ ἔφερε τὸ ὄνομα «Οἱ θρησκευτικοὶ λειτουργοὶ ὑπὲρ μιᾶς σταθερᾶς εἰρήνης, τοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ δικαίων σχέσεων μεταξὺ τῶν λαῶν». Πότε στὴν ἱστορία δὲν εἶχε συγκεντρωθεῖ ἕνα τόσον ἀντιπροσωπευτικὸ διαθρησκευτικὸ φόρουμ. Ἑφτακόσιοι περίπου λειτουργοὶ τοῦ Βουδδισμοῦ, τοῦ Ἰσλαμισμοῦ, τοῦ μουσουλμανισμοῦ, τοῦ Σιντοϊσμοῦ, τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπὸ 107 χῶρες τοῦ κόσμου συνέρρεσαν πέντε μέρες καὶ συζήτησαν τὰ ζωτικὰ προβλήματα τῶν συγχρόνων διεθνῶν σχέσεων, μίλησαν γιὰ τὶς ὑπηρεσίες ποὺ οἱ λειτουργοὶ τῆς θρησκείας καὶ οἱ πιστοὶ προσφέρουν στὸν ἀκούραστο ἀγῶνα γιὰ τὴν παγκόσμια εἰρήνη, γιὰ τὴν κατοχύρωση τῆς ἀσφάλειας τῶν λαῶν, γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν ζητημάτων — κλειδιῶν τῆς ἐποχῆς μας.

Στὸ Συνέδριο πῆραν μέρος ἐκπρόσωποι καὶ παρατηρητὲς ἀπὸ τὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν, τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης, τῆς Παγκόσμιας Ὁμοσπονδίας τῶν Λουθηρανῶν, τῆς Παγκόσμιας Ἑνώσεως Βαπτιστῶν τοῦ Παγκοσμίου μουσουλμανικοῦ Κογκρέσσου, τῆς Ἀσιατικῆς Βουδδιστικῆς Συνδιασκέψεως γιὰ τὴν εἰρήνη, τῆς Παναμερικανικῆς Συνδιασκέψεως Ἐκκλησιῶν κ.ἄ.

Στὸ μήνυμά του πρὸς τὸ Συνέδριο, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ΟΗΕ κ. Κοῦρτ Βαλντχάϊμ ἐξέφρασε τὴν μεγάλη του ἐκτίμηση γι' αὐτὴν καὶ τὸ ἐχαρακτήρισε ὡς μιὰ κυβερνητικὴ ὀργάνωση ποὺ ὑποβοηθεῖ τὴ δράση τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν στὸν τομέα παγιώσεως τῆς διεθνοῦς εἰρήνης.

Προσωπικὰ μηνύματα στὸ Συνέδριο ἔστειλαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς ΕΣΣΔ Ἀλεξεῖ Κοσίγκιν, ὁ Πρόεδρος τῆς Λιβερίας Οὐίλλιαμ Τόλμπερτ, ὁ Πρόεδρος τῆς Κύπρου ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος, ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ Νεπάλ Τουλσὶ Γκίρι καὶ ἄλλοι. Στὸ Συνέδριο ἔφτασαν ἐπίσης πολυάριθμα χαιρετιστήρια πολλῶν γνωστῶν θρησκευτικῶν ἡγετῶν καὶ διασκεκριμένων κρατικῶν καὶ κοινωνικῶν λειτουργῶν.

Πρὸς τοὺς συνέδρους ἀπευθύνθηκε μὲ χαιρετιστήριο λόγο ὁ Πατριάρχης Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας Ποιμήν, ἐξ τοῦ ὁποίου καὶ ἀκήκοε ἡ πρωτοβουλία συγκλήσεως τοῦ Συνεδρίου.

Ἡ κύρια εἰσήγησις στὸ Συνέδριο ἀπὸ τὸν μουφτὴ Ζιάϊουντίν Χὰν Ἴμπν Ἰσὰν Μπαμπαχὰν — πρόεδρο τῆς πνευματικῆς διευθύνσεως τῶν μουσουλμάνων τῆς Μέσης Ἀσίας καὶ τοῦ Καζαχστάν. Ὁ μουφτὴς ὑπογράμμισε πόσον παραπλήσιες εἶναι οἱ διάφορες θρησκεῖες μεταξύ τους σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν διδασκαλία τους γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ ἐτόνισε τὴν ἀνάγκη νὰ ὑπάρχει ἡ διαθρησκευτικὴ συνεργασία στὸ «εἰρηνοποιὸν πεδίον». Ὁ εἰσηγητὴς ἔκανε ἀνάλυση τῆς σύγχρονης διεθνοῦς κατάστασης.

Οἱ σύνεδροι ἐνημερώθηκαν γιὰ τὶς εἰσηγήσεις ποὺ ἔκαμαν οἱ τρεῖς ὁμάδες ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου πάνω στὰ θέματα. «Ὑπὲρ μιᾶς σταθερᾶς εἰρήνης» —εἰσηγητὴς ὁ κανονικὸς Μπουρζές Κάρρ, γενικὸς γραμματέας τοῦ Παναφρικανικοῦ Συνεδρίου ἐκκλησιῶν, «Ὑπὲρ τοῦ ἀφοπλισμοῦ» — εἰσηγητὴς ἡ κανονικὸς Ραϋμόνδη Γκόρα, «Ὑπὲρ δικαίων σχέσεων μεταξὺ τῶν λαῶν» — εἰσηγητὴς ὁ μητροπολίτης τοῦ Δελχὶ Γρηγόριος, Ὀρθόδοξη Συριακὴ Ἐκκλησία, καθολικὸς τῆς Ἀνατολῆς, Ἰνδία.

Τὸ Συνέδριο ἐνέκρινε δύο τελικὰ ἔγγραφα. «Τὸ μήνυμα πρὸς τὶς κυβερνήσεις ὅλων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου» καὶ «Μήνυμα πρὸς τοὺς θρησκευτικοὺς λειτουργοὺς καὶ τοὺς πιστοὺς ὅλου τοῦ κόσμου».

Στὸ μήνυμα πρὸς τὶς κυβερνήσεις ἀναφέρεται ὅτι οἱ σύνεδροι χαιρετίζουν «τὴν διεθνῆ ὕφεση, θεωροῦντας την ἀπαραίτητον ὅρο γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης σὲ ὅλον τὸν κόσμο» καὶ καλοῦν «ὅλα τὰ κράτη σὲ προσπάθεια γιὰ τὴν διάδοση τῆς διεθνοῦς ὑφέσεως, σὲ ὅλες τὶς περιοχὲς τοῦ κόσμου, σὲ προσπάθεια ὥστε στὰ χάρια τῆς πολιτικῆς ὑφέσεως ἀκολουθήσει ὕφεση στρατιωτική καὶ οἰκονομική, ὥστε στὴν ὕφεση νὰ δοθεῖ ἀμετάτρεπτος χαρακτήρας». Οἱ σύνεδροι ἀπευθύνονται πρὸς τὶς κυβερνήσεις «μὲ τὴν ἔκκληση νὰ λάβουν ἀποφασιστικὰ μέτρα γιὰ τὴν ἐλάττωση τῶν στρατιωτικῶν προϋπολογισμῶν, γιὰ τὴ μείωση τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς πώλησης ὅπλων καὶ τὴν ἐξοσφάλιση τῆς χρησιμοποίησης τῶν ὑλικῶν καὶ ἀνθρωπίνων πόρων ποὺ θὰ ἐξοικονομηθοῦν μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον γιὰ καλοὺς σκοποὺς καὶ γιὰ τὴ δημιουργία, πρὸς τὸ καλὸν ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ πόλεμος καὶ οἱ πολεμικὲς προετοιμασίες εἶναι ξένα γιὰ τὴν πνευματικὴ ἐγκόσμια τάξη πραγμάτων καὶ ὑπονομεύουν τὰ ἠθικὰ θάεμελα τοῦ ἀνθρώπου».

Οἱ σύνεδροι, — λέει τὸ μήνυμα, — χαιρετίζουν εἰλικρινὰ «τὴν πρωτοβουλία γιὰ τὴ σύγκληση τῆς Παγκοσμίας Διασκέψεως ἀφοπλισμοῦ μὲ συμμετοχὴ ὅλων τῶν κρατῶν, μεγάλων καὶ μικρῶν, πυρηνικῶν καὶ ἐκείνων ποὺ δὲν διαθέτουν πυρηνικὰ ὅπλα», μὲ πλατιὰ συμμετοχὴ μὴ κυβερνητικῶν ὀργανώσεων Στὸ μήνυμα καταδικάζεται ἡ ἀνάπτυξη «τοῦ νεοαποικιοκρατικοῦ συστήματος ἐκμεταλλεύσεως, ποὺ ὑποστηρίζεται ἀπὸ τοὺς ἄδικους ὅρους τοῦ ἐμπορίου καὶ ἀπὸ τὸ παγκόσμιο σύστημα τῆς ἀγοραίας οἰκονομίας, ποὺ ἐνισχύεται ἀπὸ τὸ στρατιωτικοβιομηχανικὸ κύκλωμα καὶ τὶς διεθνικὲς κοινοπραξίες, ποὺ διαθέτουν τεράστια καὶ ἀδίκαιολόγητη ἐξουσία, τὴν ὁποίαν χρησιμοποιοῦν γιὰ νὰ ἐπηρεάζουν τὶς τύχες τῶν λαῶν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου».

Στὸ μήνυμα πρὸς τοὺς θρησκευτικοὺς λειτουργοὺς καὶ τοὺς πιστοὺς ἀναφέρεται «Οἱ θρησκευτικὲς διαφορὲς μας δὲν μπόρεσαν νὰ μᾶς χωρίσουν, γιατὶ οἱ ἠθικὲς φροντίδες μας, ἀποδείχτηκαν παραπλήσιες. Στὴν ἀπησυχία μας γιὰ τὰ πεπρωμένα ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος βρήκαμε τὸ κοινὸν σημεῖον ἐπαφῆς». Στὸ μήνυμα τονίζεται ὅτι οἱ θρησκευτικοὶ λειτουργοὶ πρέπει νὰ συμβάλουν στὴ διαμόρφωση τῆς κοινῆς γνώμης, σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ἀνάγκη τῆς πρωταγωνιστικῆς ἐπιρροῆς τῶν ἀνεξαρτήτων ἀπὸ τὴν κυβέρνηση